

(דף עח ע"א) דילקה, דאיהי רשות תרבים יין נסך זונה, עליה אתמר (במדבר יט יג) את מקדש יהו"ה טמא ונכרתה וכו', והאי נקודה איהי אות השבת אות דימין טבין אות התפלין אות דברית מילה, עטרת דברית, תגא דספר תורה קרינן ליה, בתרא בריש כל צדיק, נקודה דעלה אתמר אדם וחוה דהווי דו פרצופים, ועלה אמרה סיהרא אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

רזא דא לחימי לבא אתמסר, (דא) (נ"א ד' ו') איהו ה' בתראה, דתרוניהו י', ובה אתעבדו חד, והאי נקודה איהי סתימא וחתומה בשית יומין דחול, תדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה במאי באת ו', (ב) סתים באת ו' בוי יומי דחול, וביומא שביעאה אתפתחת לקבלא לבעלה, ובגין דא זונגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, וירתין נשמתין קדישין חדתין לבנייהו.

ובגין דא איהי נקודה אתקריאת בתולה ואיש לא ידעה (בראשית כד טז), פד איהי גל (נ"א ג) נעול מעין חתום (שיר ד יב), עד דאתפתחת לבעלה, וכד איהי סתימא אתקריאת יראה, בכל ו' יומי דחול דאיהי סגירא ונטירא, בעשר אמרון ול"ב אלהים דאינון מ"ב אתוון דגבורה, דתמן בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכלו חס"ד דימינא כליל ע"ב שמהו, דתמן חכמה, כמה דאמרן הרופעה להחכים ידרים, דחילו בשית יומין דחול איש אמו ואביו תיראו (ויקרא יט ג), רחמו בשבת כבוד את אביך ואת אמך (שמות כ יב), פד אתפתחת לגבי בעלה אתקריאת אהבה, ומדחילו ורחימו אתיהיבו פקודין דעשה ולא תעשה.

## תקונא שבע ותלתין

בראשית איהו ברי"ת, ודאי פד איהו בלבושין דאלין קליפין דאינון ערלה ופריעה, צריך תמן דחילו, ועלייהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לה אלהים אחרים על פני, והאי אות לא ירתין ליה אלא ישראל, דלית אות ברית עד דעברין מנייהו אלין קליפין, דאינון ערלה ופריעה באטיפו דדמא.

תלת קליפין אינון בערלה לקבל תלת קליפין דאגוזא, ועלייהו אתמר (בראשית א ב) והארץ הייתה תהו ובהו וחשך, תהו קו ירוק קליפה קדמאה, בהו קליפה תניינא, חשך קליפה תליתאה, ותלת אלין דא על גב דא, לקבל תלת גוונים דעינא, דאתמר בהון (במדבר טו לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכו', לקבלייהו תלת גוונים דקשת, דבהון נקרא בת עין דאיהי נקודה אות ברית, עלה אתמר (בראשית ט טז) וראיתיה לזכור ברית עולם, ועלייהו אתמר תלת זמנין כל גוים וכו' פי אמילם (תהלים קיח ט), ואימתי יעבור קודשא בריה הוא הני קליפין מעלמא ויזכור ברית עולם, בזמנא דפורקנא, תדא הוא דכתיב (ישעיה ל כ) ולא יפנה עוד מזריח, אימתי לבתר דמתעברין תלת קליפין בישינ מניה, ובזמנא דאיהי מתלבשא באלין קליפין איהי אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), דבאלין קליפין איהי מתחללת, ובגין דא מחלליה מות יומת (שמות לא יד).

תהו"ם איהו המון"ת, לגביה צריך פריעה באטיפו דדמא, ועד דאתפרע האי פריעה איהי לא אתגלייא בעלמא, ולא יהא אות בעלמא, ורזא דמלה פד אתעבר מניה ערלה ופריעה רומי



וקושטא נדינא, מיד אתגליא אות בעלמא, ליהוא דאתמר ביה (שם ג יב) וזה לך האות פי אנכי  
שלחתיך, לקיימא ביה קרא (מכה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ובגין דא אלעזר ברי לא תצפי לרגלא דמשיחא עד דתחזי קשית בגינוני נהירין, או עד דאתגליא  
אות בעלמא, מאי אות. אלא דרך פכב מייעקב (במדבר כד יז), דא את י' אות ברית, ומיד וקם שבת  
מישראל לגבה, ההוא דאתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישרון מלך (חסר).

תא חזי יומא חדא שאילנא (דף עח ע"ב) לאליהו, ערלה אמאי שוינן במאנא בעפרא, אמר לי  
שמענא במתיבתא, דערלה איהו נחש, וכיון דאעברין ליה מאתריה צריך למיהב ליה מזוניה,  
הדא הוא דכתיב (ישעיה סה לה) ונחש עפר לחמו, ובנדאי ברי בדא אשתזיב בר נש מדינא דחבוט  
הקבר, ודמא דאטיפין מפריעה למיהב מזונא ליהוא פלבא דאיהו רוצח, ובדא אשתזיב בר נש  
מחרבא דמלאך המות.

ועל דא אמר אדם קדמאה קמי קודשא בריך הוא, מי מציל בני מחרב המתהפכת, אמר ליה  
חרבא דמילה, כמה דאת אמר (יהושע ח ב) עשה לך חרבות צורים, וחרבא דקודשא בריך הוא י"ו  
פיפיות, לקבל מילה ופריעה ומציצה וי"ג בריתות שנכתבו עליה, וכן אורייתא שזיב לבר נש  
מי"ו פיפיות דחרבא, כמה דאמר נשלמה (משלי ג יב) עץ חיים הי"א דסליק לי"ו.

ולקבל אליו תרין אמרת אורייתא לא תרצה ולא תנאף (שמות כ יג-יד), לא תנאף לקבל נחש אשת  
זנונים, לא תרצה לקבל סמא"ל, ואמר דוד עליה (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד פלב  
יחידתי, תלת קליפין דערלה אינון משחי"ת א"ף וחימ"ה, לקבל ערלה איהו עון, והיינו דתקיננו  
בעלותא לגביהו, (שם עח לח) והוא רחום יכפר עון דא עון, ולא ישחית דא משחית, והרפה להשיב  
אפו דא אף, ולא יעיר פל חמתו דא חמה, ומאן דאעיל אות ברית ברשו נוכראה אליו ארבעה  
שליטין עליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ז ט) והמים גברו מאד מאד על הארץ, על הארץ דא גופא  
דיליה, וארבע זמנין אתמר בפרשת נח (שם יח) ויגברו המים, גברו, לקבליהו, והא אוקמוהו.

ערלה ופריעה שמענא דאינון רומי רבתא ורומי זעירתא, בזמנא דמתעברין מעלמא אתגליא  
אות הברית, דאיהו בת עין ציון דאיהו נקודת עלמא, דבזמנא דאליו קליפין שליטין בעלמא  
אתחזר עלמא לתהו ובהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו, בזמנא דיתי  
פורקנא מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם ג) היתה אור לא פתיב אלא יהי (יהי אור) אור,  
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד (שם ה), ביום ההוא יהי יהו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

## תקונא תמניא ותלתין

בראשית ברא אלהים, פתח ואמר בשושנה בין החוחים וכו' (שיר ב ב), שושנה אית בה חמש  
עליו מלגו וחמש עליו מלבר, ואינון ה"ה, שרביט דילה ו', תפוח דילה י', וכלא אלהים, חמש  
אתוון דילה ה' חמש עליו מלבר, ה' חמש עליו מלגאו, י' תפוח, ו' מל"א שרביט.



בזמנא דהאי שושנה איהי בגלותא איהי אטומא, בזמנא דיהא פורקנא בעלמא אתפתחת  
בחמש אור, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, ובההוא זמנא דאתפתחת  
אתלבשת בכמה לבושין דנהורין דאורייתא, ואתקשטת בכמה קשוטין דפקודין דעשה, ובזמנא  
דאתפתחת ואתקשטת בקשוטהא, בארבעה בגדי לבן דאינון יהו"ה, ובארבעה בגדי זהב דאינון  
אדני, בארבע פתי דתפלין דיה, ובארבע פתי דתפלין דרישא, דאינון לקבליהו, ארבע לבושין  
דכהן הדיוט אינון לקבל ארבע פנפות פסותה אשר תכסה פה (דברים כב יב).

וכד אתתקנת פאלין לבושין, מיך אתפתח היכלא לגבה, הדא הוא דכתיב (תהלים נא יז) אדני  
שפתי תפתח, ולקול נעימו דרמונים וזוגין דלבושא דילה, אתמר בחיוון (יחזקאל א כד) ואשמע את  
קול פנפיהם, וכד אמרין ישראל קריאת שמע, מה פתיב פה (במדבר ז ט) וישמע את הקול מדבר  
אליו, קלא אשתמע לגבה מבין תרין פרוביא דאינון הו פרעופין, וכד מתיחדא דבור בקלא  
אתעבדו קול דממה דקה, ודא צלותא בחשאי, ובההוא זמנא מאן דבעי למשאל שאלתוי  
ישאל, דבההיא זמנא יהא עת רצון, דהא תרין שמעון פתדא יאהדונה"י, אז תקרא ויהו"ה יענה  
(ישעיה נח ט), מיך אז"י יאהדונה"י, תרין שמעון ותמנא אתוון דבהון הא עשר, (ודא רזא ארור אשר  
לא יקים את דברי התורה הזאת וכו' (דברים כז כו), דא חבורא דחתן

